

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats,
que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 3 de març de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

5185 *LLEI 3/1998, de 3 de març, per la qual es crea el Consell General de Col·legis Oficials de Podòlegs.* («BOE» 54, de 4-3-1998.)

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

La Llei 2/1974, de 13 de febrer, de col·legis professionals, estableix que quan en una professió determinada hi ha diverses organitzacions col·legials d'àmbit territorial inferior al nacional, es constitueix un consell general de col·legis, la creació del qual ha de tenir lloc mitjançant una llei de l'Estat, d'acord amb el que preveu la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, del procés autonòmic.

La situació que hem descrit es produeix actualment amb relació a la professió de podòleg, el títol oficial corresponent de diplomad universitari de la qual es va crear pel Reial decret 649/1988, de 24 de juny; per això és procedent constituir, mitjançant aquesta norma, el Consell General de Col·legis Oficials de Podòlegs corresponent.

Article 1. *Creació.*

Es crea el Consell General de Col·legis Oficials de Podòlegs com a corporació de dret públic que té personalitat jurídica pròpia i capacitat plena per al compliment de les seves finalitats d'acord amb la llei.

Article 2. *Relacions amb l'Administració General de l'Estat.*

El Consell General de Col·legis Oficials de Podòlegs es relaciona amb l'Administració general de l'Estat a través del Ministeri de Sanitat i Consum.

Disposició transitòria primera. *Comissió gestora.*

Un.—A l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'ha de constituir una comissió gestora composta per un representant de cada un dels col·legis oficials de podòlegs del territori nacional, sempre que hagin estat creats, o siguin creats formalment, mitjançant una norma legal de l'assemblea legislativa de la comunitat autònoma corresponent.

Dos.—La Comissió Gestora ha d'elaborar, en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, uns estatuts provisionals reguladors dels òrgans de govern del Consell General de Col·legis Oficials de Podòlegs, que han d'incloure les normes de constitució i funcionament d'aquests òrgans, amb determinació expressa de la competència independent, encara que coordinada, de cada un d'ells.

Tres.—Els Estatuts provisionals s'han de trametre al Ministeri de Sanitat i Consum, perquè verifiqui si s'adeqüen a la legalitat i, si escau, n'ordeni la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició transitòria segona. *Constitució del Consell General de Col·legis Oficials de Podòlegs.*

Un.—El Consell General de Col·legis Oficials de Podòlegs quedarà constituït formalment i adquirirà personalitat jurídica i capacitat plena d'obrar en el moment en què es constitueixin els seus òrgans de govern d'acord amb el que preveuen els Estatuts generals provisionals a què es refereix la disposició anterior.

Dos.—En el termini d'un any des de la seva constitució, el Consell General de Col·legis Oficials de Podòlegs ha d'elaborar els Estatuts que preveu l'article 6.2 de la Llei de col·legis professionals, els quals s'han de sotmetre a l'aprovació del Govern per mitjà del ministre de Sanitat i Consum.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats,
que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 3 de març de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

5186 *LLEI 4/1998, de 3 de març, per la qual s'estableix el règim sancionador que preveu el Reglament (CE) 3093/1994, del Consell, de 15 de desembre, relatiu a les substàncies que exhaureixen la capa d'ozó.* («BOE» 54, de 4-3-1998.)

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El deteriorament de la capa d'ozó provocat per l'emissió a l'atmosfera de compostos halogenats és, des de fa anys, motiu de preocupació de la comunitat internacional.

Aquesta preocupació es va fer palesa en l'aprovació del Conveni de Viena per a la protecció de la capa d'ozó, que es va subscriure el 1985, i del Protocol de Mont-real relatiu a les substàncies que exhaureixen la capa d'ozó, que es va subscriure el 1987, del qual Espanya forma part.

Així mateix, aquesta preocupació i aquesta voluntat resolutiva s'aprecien al si de la Unió Europea, que com a tal va signar el Protocol de Mont-real i ha aprovat diversos reglaments que regulen la producció, el consum i el comerç de substàncies que exhaureixen la capa d'ozó.

Com a conseqüència dels resultats de les investigacions científiques fomentades pel Protocol de Mont-real que han contribuït a augmentar el coneixement del mecanisme de deteriorament de la capa d'ozó, el nombre de substàncies regulades i els seus calendaris de supressió corresponents s'han anat endurint en les esmenes successives a aquest Protocol.

El Consell de la Unió Europea ha aprovat el Reglament (CE) 3093/1994, del Consell, de 15 de desembre, relatiu

a les substàncies que exhaureixen la capa d'ozó, que regula la producció, el consum i el comerç de les substàncies que preveu l'esmena de Copenhaguen al Protocol de Mont-real, la recuperació de substàncies regulades i la prevenció de fuites.

El Reglament comunitari preveu unes normes més estrictes respecte a les limitacions dels clorofluorocarburs, dels hidroclorofluorocarburs i del bromur de metil que les que estableix l'esmena de Copenhaguen. El Reglament (CE) 3093/1994 s'aplica a la producció, la importació, l'exportació, el subministrament, l'ús i la recuperació de les substàncies regulades següents: clorofluorocarburs, altres clorofluorocarburs totalment halogenats, halons, tetraclorur de carboni, 1,1,1-tricloroetà, bromur de metil, hidrobromofluorocarburs i hidroclorofluorocarburs. En particular, el Reglament (CE) 3093/1994 defineix amb molta precisió els usos prohibits dels hidroclorofluorocarburs, i n'estableix les dates de prohibició d'acord amb la viabilitat i la disponibilitat de substàncies i productes substituïts que no siguin perjudicials per a la capa d'ozó. També es regulen les importacions de substàncies regulades de països tercers mitjançant l'obligatorietat d'obtenir les llicències d'importació corresponents. Es presta una atenció especial a la recuperació de substàncies regulades usades i a la prevenció de possibles fuites d'aquestes substàncies. Finalment, el Reglament defineix les dades que els productors, els importadors i els exportadors de substàncies regulades han de comunicar a la Comissió Europea.

L'article 19 del Reglament (CE) 3093/1994 estableix que els estats membres determinen les sancions que s'han d'aplicar en els supòsits d'infracció de les disposicions que conté el Reglament. Per donar compliment a aquesta previsió cal disposar d'instruments legals que estableixin les possibles infraccions i les sancions corresponents.

La magnitud del problema, la necessitat d'actuacions ràpides orientades a evitar que s'agreugi, la necessitat que exigeix el nostre ordenament de regular, mitjançant una norma de rang legal, el règim d'infraccions i sancions relatiu a l'exercici de qualsevol activitat i la necessitat de concretar aspectes puntuals necessaris per a l'aplicabilitat correcta del Reglament (CE) 3093/1994 ja en vigor des del 23 de desembre de 1994, aconsellen la tramitació d'aquesta disposició com a llei ordinària.

Per tant, l'objecte d'aquesta Llei és establir el règim sancionador relatiu a la producció, l'ús i la comercialització de les substàncies que regula el Reglament (CE) 3093/1994, sens perjudici de l'aplicabilitat directa d'aquest Reglament, especialment pel que fa a l'entrada en vigor.

Aquesta Llei té el caràcter de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, d'acord amb el que estableix l'article 149.1.23 de la Constitució, i es dicta, a més, d'acord amb la competència exclusiva que l'article 149.1.10 concedeix a l'Estat en matèria de comerç exterior.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. L'objecte d'aquesta Llei és la tipificació de les infraccions i el règim sancionador necessari per a l'aplicació correcta del Reglament (CE) 3093/1994, del Consell, de 15 de desembre, relatiu a les substàncies que exhaureixen la capa d'ozó.

2. El que estableix aquesta disposició és aplicable sens perjudici dels règims sancionadors que estableixen la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, i la Llei 20/1986, de 14 de maig, bàsica de residus tòxics i perillosos.

CAPÍTOL II

Infraccions i sancions

Article 2. *Infraccions.*

Les infraccions que preveu aquesta Llei es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

1. Constitueix infracció molt greu l'adopció per qualsevol persona de les conductes següents:

a) Superar les quotes de producció de bromur de metil que estableix per a cada productor l'apartat 6 de l'article 3 del Reglament (CE) 3093/1994, en una quantitat superior al 10 per 100 del nivell calculat.

b) Produir clorofluorocarburs, altres clorofluorocarburs totalment halogenats, halons, tetraclorur de carboni, 1,1,1-tricloroetà o hidrobromofluorocarburs d'acord amb el que estableix l'article 3 del Reglament (CE) 3093/1994, tenint en compte les excepcions que preveu relatives a la seva utilització com a matèria primera, als usos essencials i a les necessitats bàsiques internes de les parts, de conformitat amb l'article 5 del Protocol de Mont-real.

c) Superar les quotes de comercialització o utilització per compte propi de bromur de metil que estableix per a cada productor l'apartat 6 de l'article 4 del Reglament (CE) 3093/1994, en una quantitat superior al 10 per 100 del nivell calculat.

d) Superar les quotes de comercialització o utilització per compte propi d'hidroclorofluorocarburs que estableix per a cada productor o importador l'apartat 8 de l'article 4 del Reglament (CE) 3093/1994, en una quantitat superior al 10 per 100 del nivell calculat.

e) Comercialitzar o utilitzar per compte propi clorofluorocarburs, altres clorofluorocarburs totalment halogenats, halons, tetraclorur de carboni, 1,1,1-tricloroetà, hidrobromofluorocarburs o hidroclorofluorocarburs d'acord amb el que preveu l'article 4 del Reglament (CE) 3093/1994, llevat dels autoritzats per a usos essencials.

f) Utilitzar hidroclorofluorocarburs excepte per a les aplicacions permeses per a cada un dels terminis que preveu l'article 5 del Reglament (CE) 3093/1994.

g) El despatx a lliure pràctica de clorofluorocarburs, altres clorofluorocarburs totalment halogenats, halons, tetraclorur de carboni, 1,1,1-tricloroetà i hidrobromofluorocarburs i de productes que continguin aquestes substàncies, importats d'estats que no siguin part en el Protocol, d'acord amb el que estableixen els articles 8 i 9 del Reglament (CE) 3093/1994. El despatx a lliure pràctica d'hidrobromofluorocarburs i de productes que els continguin, importats d'estats que no siguin part en el Protocol, a partir de la data d'entrada en vigor d'acord amb el que estableixen els articles 8 i 9 del Reglament (CE) 3093/1994.

h) La importació de productes fabricats amb substàncies regulades procedents d'estats que no siguin part en el Protocol, en les condicions que estableixi el Consell de la Unió Europea, d'acord amb el que preveu l'article 10 del Reglament (CE) 3093/1994.

i) L'exportació de clorofluorocarburs, altres clorofluorocarburs totalment halogenats, halons, tetraclorur de carboni, 1,1,1-tricloroetà i hidrobromofluorocarburs a estats que no siguin part en el Protocol, d'acord amb el que estableix l'article 11 del Reglament (CE) 3093/1994. L'exportació d'hidrobromofluorocarburs a

estats que no siguin part en el Protocol, a partir de la data d'entrada en vigor d'acord amb el que estableix l'article 11 del Reglament (CE) 3093/1994.

j) El despatx a lliure pràctica a la Comunitat Europea de substàncies regulades importades de països tercers sense la llicència necessària per fer-ho, tal com especifica l'article 6 del Reglament (CE) 3093/1994.

2. Constitueix infracció greu l'adopció per qualsevol persona de les conductes següents:

a) Superar les quotes de producció de bromur de metil que estableix per a cada productor l'apartat 6 de l'article 3 del Reglament (CE) 3093/1994, en una quantitat inferior al 10 per 100 del nivell calculat.

b) Superar, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la quota de comercialització o utilització per compte propi d'1,1,1-tricloroetà que estableix per a cada productor l'apartat 5 de l'article 4 del Reglament (CE) 3093/1994, en una quantitat inferior al 10 per 100 del nivell calculat.

c) Superar les quotes de comercialització o utilització per compte propi de bromur de metil que estableix per a cada productor l'apartat 6 de l'article 4 del Reglament (CE) 3093/1994, en una quantitat inferior al 10 per 100 del nivell calculat.

d) Superar les quotes de comercialització o utilització per compte propi d'hidroclorofluorocarburs que estableix per a cada productor o importador l'apartat 8 de l'article 4 del Reglament (CE) 3093/1994, en una quantitat inferior al 10 per 100 del nivell calculat.

e) Ocultar o falsejar les dades de les comunicacions a què es refereix l'article 17 del Reglament (CE) 3093/1994.

f) Negar-se al requeriment d'efectuar la comunicació a què es refereix l'apartat anterior, amb relació a l'article 17 del Reglament (CE) 3093/1994.

g) No recuperar, quan sigui factible, les substàncies regulades contingudes en els aparells i mitjançant les tècniques a què es refereix l'article 14 del Reglament (CE) 3093/1994.

h) No prendre les mesures de prevenció contra les fuites de substàncies regulades a què es refereix l'article 15 del Reglament (CE) 3093/1994.

3. Constitueix infracció lleu:

a) No comunicar o no presentar la còpia a què es refereix l'article 17 del Reglament (CE) 3093/1994 o fer-ho fora dels terminis establerts per a això.

b) No complir els requisits mínims exigits de qualificació del personal de manteniment a què es refereixen els articles 14 i 15 del Reglament (CE) 3093/1994.

Article 3. Sancions.

1. Les infraccions molt greus se sancionen amb una multa de 50.000.001 pessetes a 200.000.000 de pessetes.

2. Les infraccions greus se sancionen amb una multa de 10.000.001 pessetes a 50.000.000 de pessetes.

3. Les infraccions lleus se sancionen amb una multa d'1.000.000 a 10.000.000 de pessetes.

4. Les infraccions molt greus poden ser sancionades addicionalment amb la clausura temporal o definitiva, total o parcial de les instal·lacions; en cas que això s'esdevingui, els drets dels treballadors queden salvaguardats d'acord amb el que preveu la legislació laboral.

5. El que s'ha establert anteriorment s'entén sens perjudici de les responsabilitats civils o penals en què hagi pogut incórrer l'infractor.

Article 4. Potestat sancionadora.

1. En cas que la potestat sancionadora correspongui a l'Administració General de l'Estat, exerceix aquesta potestat:

a) El Consell de Ministres, en sancions corresponents a les infraccions molt greus.

b) El titular del Ministeri de Medi Ambient, en sancions corresponents a les infraccions greus.

c) El titular de la Secretaria General de Medi Ambient del Ministeri de Medi Ambient, en sancions corresponents a les infraccions lleus.

2. En els supòsits que estableix l'apartat anterior, el director general de Qualitat Ambiental del Ministeri de Medi Ambient és competent per iniciar, si s'escau, els procediments sancionadors corresponents.

Disposició final primera. Fonament constitucional.

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.10 i 23 de la Constitució.

Disposició final segona. Facultat de desplegament.

Es faculta el Govern per dictar les normes de desplegament i aplicació d'aquesta Llei.

L'organisme competent ha d'establir els requisits mínims de qualificació del personal de manteniment, els procediments de recuperació i les mesures de prevenció de fuites de substàncies controlades, a què es refereixen els articles 14 i 15 del Reglament (CE) 3093/1994, i l'apartat 2.b) de l'article 2 d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 3 de març de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

5568 LLEI 5/1998, de 6 de març, d'incorporació al dret espanyol de la Directiva 96/9/CE, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març de 1996, sobre la protecció jurídica de les bases de dades. («BOE» 57, de 7-3-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Les diferències de protecció jurídica de les bases de dades en les legislacions dels estats membres de la Unió Europea incideixen de manera directa i negativa en la llibertat de les persones físiques i jurídiques de submi-